

Het Sliedrechts dialect (244)
Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

'N GULDE VOOR 'N VLACHIE

Vroeger stinge d'r op Baonhoek 'n dot boerderij-je. Dà zou ie nou nie zegge, mor 't kenne d'r wel 'n twintig gewist zijn. Op êên daarvan, waer wij vlak naest weunde, speulde ik veul met hullieze maaider. 't Was 'n aarg oud spul met 'n riete dak. Achter de koeieschuur was de mishôop, daer liep ok de plee op uit. 't Was makkelijk, hoefde ze de plee nooit leeg te haole, mor 't stonk netuurlijk 'n uur in de wind. As in 't voorjaer de koeie de waai in gonge, wier de stal uitgemest. Je kan wel naegaon dat dat nae 'n lange winter 'n onten troep was. Dan kwamme d'r 'n paor vrouwe helpe mè stront boene. Ze stonke op 't lest zelf ok. Eerst gong de slang d'r op om aales goed te laete wêêke. En dan mor boene met de raobel en d'n bezem. Op 't lest was aales brandschôn, je kon dan van de vloer ete en de mure wiere zôwaer gewit. Sommige boere weunde d'r 's zeumers, hieuwe ze 't in huis schôn.

Achterom melk haole

Wij mogge 's zeumers in die schuur speule. We maakte d'r bekant een kompleet huis van. Met zakke en ouwe matte op de vloer en 'n oud stuksie gerdijn voor 't raompie. Met de schoolvekansie bleve we d'r hêêle daege. Aal 't speulgoed wier d'r naer toe gesleept en we namme ok ons brôôd mee. Opzij van de schuur was 'n welput, waer de melkbusse in stinge om de melk koel te houwe. Dat waoter was ijs- en ijskoud. D'r is nog 's 'n keer 'n jonchie in gevaaie. Hij was tot op z'n botte verkleumd. Hij hà wel kenne verdrinke. Ze verkoche daer ok melk uit d'n huis. Dat deeje aale boere. 's Aeves nae melkestijd gong iederêên melk haole, hadde ze 't vers van de koei. Ik mos mêêstal 's aeves melk gaon haole en azzie dan in de winter achterom gong, was 't daer moordonker. 'k Doch aaltijd: Je weet nooit wat 'r om 't hoeksie van de schuur staot. Moeder hieuw d'r gêên rekening mee ovvie 'n bietjie bang was in 't donker. Zô kaainderachtig mos ie mor nie weze. De melkkoker was net grôôt genog voor vier pintjies, dan was tie tot de rand toe vol en azzie morste kreeg ie nog 'n standjie ok.

Hard schrettend

Op 'n keer gong 't toch mis. 't Was 'n bietjie glibberig deur de regen en opêêns lag 'k languit in de modder en de melk strôômde naer aale kante. Ik hard schrettende met de lege melkkoker naer huis. Nou, d'r waaide wat! Kà je zô 'n grôôte maaid nog gêên êêns melk laete haole en kijk nou 's wat 'n onte jurk en een gat i je kous, oh, oh, oh.

De jurk wier 's aeves nog gewasse, want die mos 'k d'n aanderen dag weer aan naer school. Gelijk mor de nachpon aan en vroeg naer bed! 'k Denk dat 't verlies van twêê liter melk nog 't aargste was.

Leen Volker veertig jaer getrouwd

In die zeumer was Leen Volker veertig jaer getrouwd en veul mense honge de vlag uit. Ging dat spontaon of was t'r om gevraegd? Dat weet 'k niet. Wij hadde ok 'n klaain vlachie op de schuur gezet. Op dien dag kwam d'r iemand met 'n rijtuig langs om te kijke wie d'r vlagde, die krege dan 'n gulde. Toen vroege ze van wie dat klaaine vlachie op die boereschuur was. Oh, dat is van die kaainder die daer aan 't speule zijn. En.....tot onze grôôte verbaozing krege wij ok zômor 'n gulde om mè mekaor te dêêle. Hadde wij even 'n buitekansie!

Nou wou 'k zô graeg 's wete of dat dat zô gebeurd is. 't Zit nie meer zô vast i me geheuge, want 'k was nog mor 'n schoolkaaind in die twintiger jaere. Je mot zeker wel tachtig jaer zijn om d'r iets van af te kanne wete. Wie reageert 'r 's? Al vast bedankt, hee, en mor weer tot 't volgende stuksie.

Onze hartelijke dank weer aan onze trouwste stuksieschrijfster!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.